

Profesor Wiesław Anders jubilatem

Dnia 4 stycznia ukończył 70 lat Wiesław Anders, jeden z najwybitniejszych profesorów Wydziału Architektury naszej Uczelni. Urodził się w Grodzisku Wielkopolskim, jego rodzicami byli nauczyciele, Brunon i Janina Andersowie. W drugim roku wojny dotknął Andersów los wielu Wielkopolan – okupanci wysiedlili całą rodzinę, tzn. rodziców i dwoje dzieci, 7-letniego Wiesława i 3-letnią Danutę do obozu w Łodzi, przechrzczonej na Litzmannstadt. W 1941 r. urodził się w obozie mały Przemysław. Rodzinę przesiedlono w tymże roku do tzw. Generalnej Guberni. Tam, w Garwolinie, młody Wiesław opanował na tajnych kompletach materiał szkoły podstawowej i rozpoczął naukę w gimnazjum. Po wojnie rodzina powróciła do Grodziska Wielkopolskiego, zaś Wiesław wyjechał do Zielonej Góry, gdzie zdał w 1950 roku maturę.

Zamierzał studiować na Wydziale Elektrycznym Politechniki Gdańskiej. Mimo dobrych ocen na świadectwie maturalnym nie został „z nieznanых powodów” dopuszczony do egzaminu wstępnego. Powody te nie są tak całkowicie nieznanе – jeden z moich kolegów nie mógł kontynuować studiów na Politechnice Lwowskiej ze względu na „niebłagonadziejne” nazwisko Trocki. W ten sposób któryś z czujnych funkcjonariuszy wpłynął w sposób zasadniczy na los młodego Wiesława, który zamiast zgłębiać arkana elektryczności zgłosił się do pracy w Oddziale Planowania Zabudowy Miasta

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku, gdzie rozpoczął karierę w przyszłym zawodzie architekta-urbanisty początkowo jako wykonawca szacowanych, acz prostych zadań związanych z inwentaryzacją budowli i przygotowaniem planów odbudowy Gdańska (w tejże instytucji miałem okazję pracować w okresie jeszcze bardziej pionierskim, bo od lata 1945 roku). Po pewnym czasie przymknęto oko na fatalne skojarzenia związane z nazwiskiem i dopuszczono młodego uczestnika odbudowy i rozbudowy Gdańska do egzaminu wstępnego na Wydział Architektury Politechniki Gdańskiej. Wkrótce do Gdańska przybyła rodzina Wiesława i wszyscy stali się szybko gdańszczanami z wyboru... i z uporu.

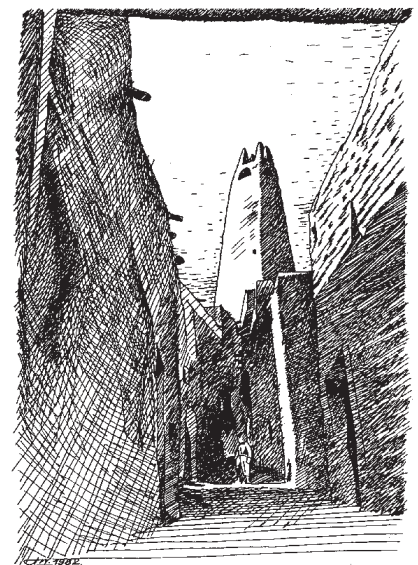
Studia architektoniczne zakończył Wiesław Anders na wiosnę 1957 roku dyplomem na temat Centralnego Dworca Kolejowego w Gdańsku – promotorem projektu dyplomowego był prof. dr h.c. PG inż. arch. Witold Minkiewicz. Przez dwa ostatnie lata studiów przyszły architekt sposobił się do wykonywania zawodu, zajmując się projektowaniem w zakładach profesorów Władysława Czernego, Wacława Rembiszewskiego i Stanisława Różańskiego. Jeszcze przed uzyskaniem dyplomu, w sierpniu 1956 roku rozpoczął pracę dydaktyczno-naukową pod kierun-

kiem prof. W. Czernego jako asystent w Katedrze Urbanistyki, której jest wierny dotąd. Temat pracy doktorskiej W. Andersa „Ruch pieszy w organizacji osiedli współczesnych na tle rozwoju środków komunikacji mechanicznej” (promotor: prof. W. Czerny) dotyczył ciągle aktualnego, jednego z najważniejszych problemów urbanistyki współczesnej. Praca została wyróżniona przez Radę Wydziału i uzyskała nagrodę ministra. Na przełomie lat 1965/1966 odbył 9-miesięczny indywidualny staż naukowy w pracowni wybitnego architekta-urbanisty prof. George’a Candilisa w Paryżu.

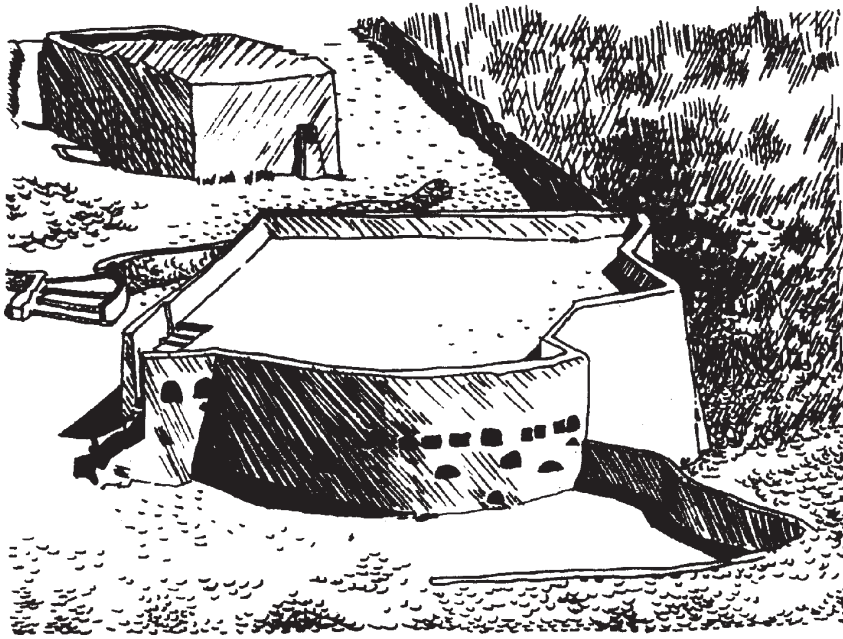
Tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego nauk technicznych uzyskał Jubilat w styczniu 1978 roku. W latach 1969-1981 pełnił funkcje kierownika Zakładu Urbanistyki, w latach 1970-1981 również kierownika Podyplomowego Studium Urbanistyki, w latach 1971-1978 przez trzy kadencje był dyrektorem Instytutu Architektury i Urbanistyki PG. W okresie lat 1981-1985 był profesorem Wydziału Architektury Uniwersytetu w Oranie (Algieria), gdzie prowadził wykłady, naukę projektowania i prace dyplomowe oraz doktorskie, a ponadto zorganizował podyplomowe studia urbanistyczne. Po powrocie do kraju od 1985 roku kieruje Katedrą Urbanistyki, pełniąc równolegle w latach 1993-1996 funkcje dziekana Wydziału Architektury. W styczniu 1996 roku Jubilat został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Katedrze Urbanistyki.

Tkanka zwartej zabudowy miasta Beni Isguen z jednym z najpiękniejszych meczetów Doliny M'Zab

Ghardaia. Uliczka prowadząca do Wielkiego Meczetu

Meczet Sidi Brahim (El Ateuf) . Widok z zachodu

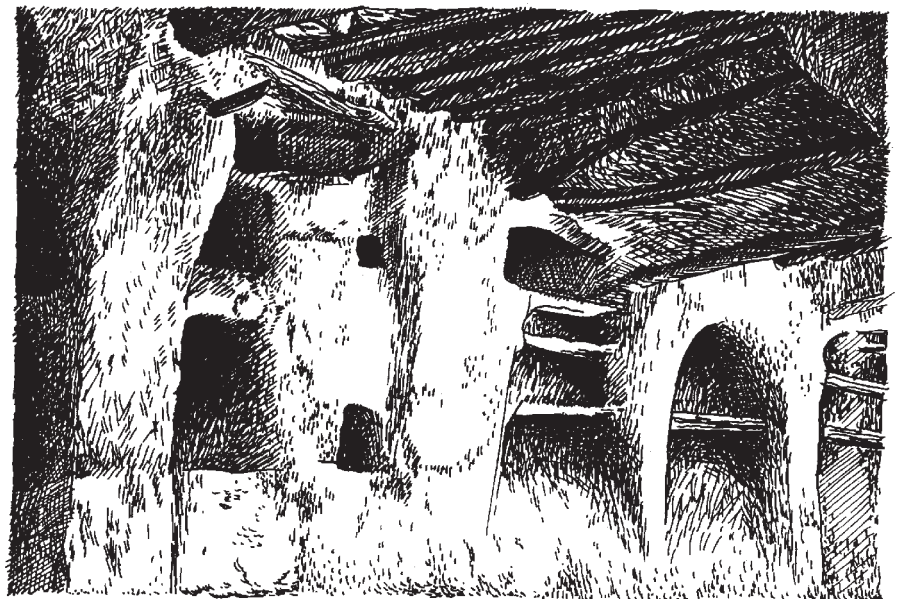
Pod Jego kierunkiem wykonano ponad 100 prac magisterskich, a także ponad 40 prac końcowych na studiach podyplomowych. Był promotorem 19 rozpraw doktorskich. Recenzował kilkadziesiąt prac doktorskich i habilitacyjnych dla rad wydziałów Politechnik: Gdańskiej, Krakowskiej, Łódzkiej, Poznańskiej, Szczecińskiej, Warszawskiej i Wrocławskiej, recenzował szereg wniosków o nadanie tytułu naukowego profesora, jest autorem licznych recenzji wydawniczych. Jego działalność naukowa jest rozległa; obejmuje ona podstawowe problemy urbanistyki, interesujące z punktu widzenia teorii, a równocześnie ważne dla praktyki, dotyczące przede wszystkim:

- skali człowieka w kształtowaniu struktur miejskich, której wyznacznikiem są m.in. właściwości i wymagania przestrzenne ruchu pieszego, mającej wpływ na wymiarowanie miasta;
- lokalizacji i kształtowania struktur mieszkaniowych w miastach;
- metodologii rewaloryzacji i modernizacji zabytkowych i zdegradowanych zespołów urbanistycznych oraz odbudowy zniszczonych miast historycznych;
- restytucji ładu przestrzennego miast ze specjalnym uwzględnieniem Polski Północnej;
- rozwijania teoretycznej koncepcji traktowania miast jako antropogenicznego systemu kulturowego, ułatwia-

jącej pogłębienie rozpoznania procesów kształtowania i funkcjonowania miasta.

Warte podkreślenia jest znaczenie modelowych prac prof. Andersa, odnoszących się do wymiarowania aglomeracji miejskich i ich części na bazie skali czasoprzestrzennej człowieka (m.in. „Studium przestrzenne wariantowych możliwości kierunkowego rozwoju Bydgoszczy jako części aglomeracji” (1972), „Problemy rejonów o walorach kulturowych w procesie urbanizacji przestrzennej połu-

dniowego pasa aglomeracji gdańskiej” (1980) i „Koncepcja Nadmorskiego Obszaru Metropolitalnego Gdańska” (1993)). Prof. Andersa nie frapowały abstrakcyjne rozważania mające słabe odniesienia do prawdziwych, często dotkliwych problemów obciążających miasta. Toteż teoretyczne założenia modeli współczesnych struktur urbanistycznych podlegały z reguły weryfikacji w koncepcjach realnych zespołów urbanistycznych, jak np. powszechnie aprobowane osiedle Małe Przymorze w Gdańsku – Oliwie (1959-1964), dobrze funkcjonujące osiedla Rubinkowo w Toruniu (1968), Piątkowo w Poznaniu (1973), w Lubinie (1975) i wiele innych. Specjalnej uwagi godne są nowatorskie studia i projekty Jubilatata odnoszące się do odbudowy, rewaloryzacji i modernizacji zabytkowych zespołów urbanistycznych Polski Północnej, jak m.in. Stare Miasto w Elblągu (1974-1978), wschodnia część Śródmieścia Elbląga (1986-1995), studia nad podstawami przebudowy i modernizacji starych śródmiejskich zespołów mieszkaniowych miast dużych (Gdańsk, Bydgoszcz, Toruń, Szczecin), zakończone szczegółowymi badaniami nad przekształceniami modernizacyjnymi północnego Wrzeszcza (1971-1975 i 1978-1979), studia przekształceń śródmieścia Sopotu (1976-1981 i 1985-1986), Grudziądza (1978-1980), Wyspy Spichrzów w Gdańsku (1991), struktur śródmiejskich Gdyni (1991), Koszalina (1992) i Malborka (1992). Prof.

ok. 1983.

Organiczne w swym wyrazie rzeźbiarskim formy nisz i belkowania we wnętrzu meczetu Ammi Said (Ghardaia)

Jeździec pustyni saharyjskiej na swym wielbłądzie, w rejonie Gór Hoggar

Anders nie ogranicza się jednak w swych pracach naukowych i projektowych do obszaru Polski Północnej. Opracował studialne propozycje dotyczące uwzględniającego walory historyczne i plastyczne przekształcenia śródmieścia Królewca (1994). Godne uwagi są studia zabytkowych zespołów Doliny M'Zab (1977-1983), Oranu i Sidi-Bel-Abbes (1983-1985) w Algierii.

Spośród publikacji dotyczących tej problematyki trzeba wymienić przede wszystkim monografię W. Andersa „Przywracanie ładu przestrzennego zabytkowego miasta na przykładzie Starego Miasta w Elblągu” (1994-1995) oraz studia „Zarys koncepcji miast jako systemu antropogenicznego oraz proekologicznych zasad jego kształtowania” (1991) i „Zarys metody planowania miast uwzględniającej cele i kryteria ekologiczne” (1991), a także „Teoretyczne modele przestrzenne Gdańskiego Obszaru Metropolitalnego” (1995). Prof. Anders jest współautorem opracowania „Gdańsk. Główne Miasto, Opływ Motławy oraz Twierdza Wisłoujście. Dobro

kultury Rzeczypospolitej Polskiej proponowane do wpisu na listę światowego dziedzictwa UNESCO (1997). Jubilat, w kolejnych latach, podjął m.in. studia nad strefami nadwodnymi Gdańska ważnymi dla rozwoju funkcji turystycznych w ramach Projektu Waterfront Urban Development (WUD) – INTERREG IIC/Phare (1999-2000). Aktywnie uczestniczył w kształtowaniu założeń rozwojowych terenów osiedleńczych i układu komunikacyjnego Gdyni Zachód (2001). Należy zauważyć, że nasz Jubilat, niezależnie od działalności naukowej i dydaktycznej, prowadzi również w różnych formach dość ożywioną popularyzację ważnych społecznie problemów urbanistyki. Miłośnik i znawca sztuki, w licznych studiach nad strukturami osadniczymi swój rozbudowany warsztat naukowy i projektowy dodatkowo wzbogaca rysunkiem i malarstwem architektonicznym, niestety coraz rzadziej spotykanym w komputeryzującej się praktyce zawodowej architekta.

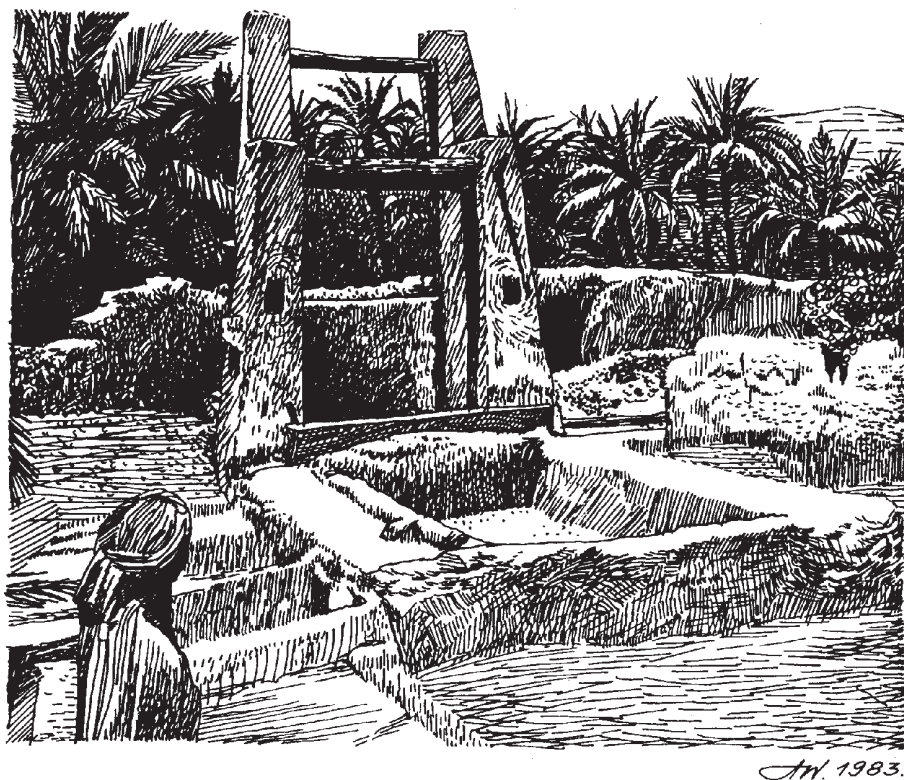
Prof. Anders od niemal półwiecza mimo bardzo intensywnej pracy naukowej, dydaktycznej i twórczej, nie uchyla się od społecznego działania w krajowych i międzynarodowych instytucjach i stowarzyszeniach naukowych i twórczych, jak

Gdańskie Towarzystwo Naukowe (GTN), Stowarzyszenie Architektów Polskich (SARP), Towarzystwo Urbanistów Polskich (TUP), Komitet Architektury i Urbanistyki PAN, Komisja Kształtowania Przestrzeni Polski Północnej PAN, Komitet Badań Naukowych (KBN), European Association for Architectural Education (EAAE) i inne. W instytucjach tych Jubilat pełnił i pełni nadal społecznie różne funkcje. Za owocną działalność naukową, zawodową i społeczną prof. Wiesław Anders uzyskał 9 nagród resortowych, ponad 40 nagród Rektora Politechniki Gdańskiej, 15 nagród konkursowych SARP, a ponadto m.in. Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi i szereg odznaczeń honorowych.

Talenty, energia, inwencja i wytrwałość Jubilata połączone z Jego altruizmem pozwalają sądzić, że jeszcze długo będzie On te swoje cechy wykorzystywał „pro publico bono”.

*Wiesław Gruszkowski
Wydział Architektury*

Rysunki pochodzą z teki pt.: „Miasta saharyjskie w Dolinie M'Zab – światowe dziedzictwo kultury” – Wiesław Anders, Gdańsk, 2002.

Studnia z basenami, kaskadami, układem rowów i rowków z różnymi zastawkami rozprowadza wodę po ogrodach palmerii w Dolinie M'Zab na Saharze

70-lecie urodzin Profesora Bohdana Kozerskiego

Prof. B. Kozerski urodził się 18.11.1932 r. w Osinach pow. Brzeziny. Studiował na Politechnice Gdańskiej na Wydziale Budownictwa Wodnego. Dyplom mgr. inż. uzyskał w 1958 r. w specjalności hydrogeologia. Stopień doktora nauk przyrodniczych, uzyskał w roku 1965, a stopień doktora habilitowanego nauk przyrodniczych w roku 1971. Oba stopnie naukowe zostały Mu nadane przez Uniwersytet Warszawski. Tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymał w roku 1987, zaś tytuł profesora zwyczajnego – w 1993 r.

Profesor B. Kozerski pracę naukowo-dydaktyczną rozpoczął w Politechnice Gdańskiej w 1954 r. na stanowisku zastępcy asystenta i asystenta. W 1958 r. przenosi się na Uniwersytet Warszawski. Tam kolejno awansuje na starszego asystenta i adiunkta. W 1972 r. otrzymuje propozycję przeniesienia się do Politechniki Gdańskiej na stanowisko docenta na Wydziale Hydrotechniki – obecnym Wydziale Budownictwa Wodnego i Inżynierii Środowiska. Obejmuje kierownictwo katedrą, która przekształca się w obecną Katedrę Hydrogeologii i Geologii Inżynierskiej.

Profesor B. Kozerski jest uznanym specjalistą w zakresie hydrogeologii. Jego prace doktorska i habilitacyjna oraz inne publikacje poświęcone są właściwościom hydrogeologicznym skał. Spotkały się one z zainteresowaniem i były cytowane w literaturze krajowej i zagranicznej, a ustalone empiryczne zależności wykorzystywane są w praktyce.

Podczas trzydziestoletniej pracy na Politechnice Gdańskiej zajmował się głównie badaniami warunków występowania i ochrony wód podziemnych regionu gdańskiego. Badania te doprowadziły do ustalenia zasobów piętka kredowego, a później czwartorzędowego w Gdańsku. Te zagadnienia zostały przedstawione w szeregu publikacji i prezentowane były na konferencjach międzynarodowych.

Dużą uwagę poświęcił hydrogeologii Żuław. Zasadnicze znaczenie ma tu wykazanie, że zasolenie wód podziemnych czwartorzędowego w delcie Wisły jest głównie pochodzenia reliktoowego, a nie intruzywnego, jak dotąd uważano.

W latach 1985 -1990 wraz ze współpracownikami prowadził badania, których wyniki były podstawą opracowania „Mapy obszarów głównych zbiorników wód podziemnych w Polsce wymagających szczególnej ochrony”. Obok przygotowania materiałów

wyjściowych z regionu gdańskiego Prof. B. Kozerski był członkiem Komitetu Redakcyjnego Mapy.

Inne prace Profesora dotyczą hydrogeologii wybrzeża; szczególnie dużo uwagi poświęcono w nich zasoleniu wód podziemnych strefy brzegowej morza. Wyniki badań referuje na cyklicznych międzynarodowych seminariach pod nazwą „Salt Water Intrusion Meetings”. Jedno z seminariów odbyło się w Gdańsku, a jego organizatorem był Profesor.

Badania Prof. B. Kozerskiego są kontynuowane przez Jego doktorantów. Był promotorem czterech rozpraw doktorskich, a ponadto w Jego zespole naukowym zostały obronione dwie habilitacje.

Profesor B. Kozerski recenzował 14 prac doktorskich i 7 prac habilitacyjnych. Ponadto wykonał 4 opinie o przewodach habilitacyjnych dla Centralnej Komisji. Opracował też 11 opinii w postępowaniu o nadanie tytułu naukowego profesora i stanowiska profesora zwyczajnego i nadzwyczajnego. Wykonał również 3 opinie w sprawie nadania tytułu profesora dla Centralnej Komisji.

Dużą wagę Prof. B. Kozerski przywiązuje do zajęć dydaktycznych. Głównym przedmiotem wykładowym Profesora jest hydrogeologia dla studentów Wydziału Budownictwa Wodnego i Inżynierii Środowiska. Jest doskonałym wykładowcą, przy tym lubianym przez studentów. To oni niejednokrotnie proponowali Profesora do nagrody Rektora PG. Na podkreślenie zasługuje fakt, że Profesor jest współautorem IV wydania podręcznika prof. Zdzisława Pazdro „Hydrogeologia ogólna”, który ukazał się w roku 1990. Jest to jedyne dzieło w języku polskim o tym zakresie i na poziomie akademickim.

Prof. B. Kozerski bierze aktywny udział w konferencjach międzynarodowych. Referuje wyniki swoich badań, przewodniczy obradom i jest członkiem komitetów nauko-

wych. Ma liczne kontakty z uczelniami zagranicznymi. Wyjeżdżał wielokrotnie jako visiting professor z referatami do Szwecji, Niemiec i Włoch.

Do najważniejszych etapów działalności organizacyjnej Profesora należy zaliczyć: kierownictwo Zakładem i Katedrą od 1972 r., stanowisko dyrektora Instytutu Hydrotechniki w latach 1975-78, dziekana Wydziału Hydrotechniki w latach 1981-84 oraz piastowanie stanowiska prorektora ds. kształcenia Politechniki Gdańskiej w latach 1987-90.

Poza Politechniką Profesor należy do Komitetu Nauk Geologicznych PAN. W latach 1988-94 przewodniczył Komisji Hydrogeologicznej tegoż Komitetu. Od wielu lat należy do Międzynarodowej Asocjacji Hydrogeologii, w której w latach 1988-94 przewodniczył Polskiemu Komitetowi Narodowemu. Od 1973 r. przewodniczy Oddziałowi Gdańskiemu Polskiego Towarzystwa Geologicznego. W uznaniu zasług dla Towarzystwa, w 2002 r. zostaje honorowym członkiem PTG. Jest wiceprzewodniczącym Komisji Dokumentacji Hydrogeologicznych przy Ministerstwie Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa. W latach 1989 -99 był członkiem Scientific Committee of the „Salt Water Intrusion Meetings”.

Profesor B. Kozerski był przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego 61. i 73. Zjazdu Polskiego Towarzystwa Geologicznego w Gdańsku w 1991 i 2002 r., organizatorem seminarium „Geology and Environment” w Gdańsku w 1988 r. oraz przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego ogólnopolskiego seminarium „Współczesne Problemy Hydrogeologii” w roku 1988 i 2003.

Profesor B. Kozerski jest uczniem geologa i hydrogeologa prof. Zdzisława Pazdro, pierwszego kierownika Katedry Geologii Politechniki Gdańskiej. Inny hydrogeolog, prof. Antoni Kleczkowski z AGH w Krakowie – nawiązując do wybitnej sylwetki prof. Z. Pazdro – pisze, że Profesor Bohdan Kozerski – cytując: „...doskonale kontynuuje rozwój bardzo eleganckiego, zrównoważonego nurtu hydrogeologii, który czerpiąc z przeszłości z całym jej poszanowaniem, nie zaniedbuje niczego nowego, co może być przydatne i pozytywne w rozwoju badawczym”.

*Wiesław Subotowicz
Wydział Budownictwa Wodnego
i Inżynierii Środowiska*

Nagroda im. Profesora Romualda Szczęsnego

W ubiegłym roku odbył się pierwszy konkurs prac dyplomowych o doroczną Nagrodę im. Profesora Romualda Szczęsnego, ustanowioną przez miasto Gdynia za najlepszą pracę dyplomową wykonaną w Politechnice Gdańskiej w zakresie nowoczesnych technologii. Na konkurs zgłoszono 5 prac dyplomowych; do Nagrody kandydowali:

- 1) mgr inż. Wojciech Galuba, autor pracy dyplomowej pt.: *Inteligentne wyszukiwanie informacji w INTERNECIE*, wykonanej pod opieką prof. dr. hab. inż. Henryka Krawczyka,
- 2) mgr inż. Krystyna Gogulska, autorka pracy dyplomowej pt.: *Charakterystyka oleju z nasion żmijowca zwyczajnego (*Echum vulgare*)*, wykonanej pod opieką dr. hab. inż. Andrzeja Stołyhy, prof. nadzw. PG,
- 3) mgr inż. Grzegorz Kabaciński, autor pracy dyplomowej pt.: *Sterowanie manipulatorami ssawkowymi z wykorzystaniem sterowników programowalnych*, wykonanej pod opieką dr. inż. Ryszarda Arendta,
- 4) mgr inż. Krzysztof Piskorz, autor pracy dyplomowej pt.: *Adaptacyjne sterowanie obiektami ciąglymi metodą czasu ciąglyego*, wykonanej pod opieką dr. hab. inż. Zdzisława Kowalczyka, prof. nadzw. PG,
- 5) mgr inż. Jarosław Sadowski, autor pracy dyplomowej pt.: *System lokalizacji*

Fot. 1

pojazdów, wykonanej pod opieką dr. inż. Grażyny Perskiej.

Kapituła Nagrody w składzie:

- 1) prof. dr. hab. inż. Paweł Zimny – przewodniczący,
- 2) prof. dr. hab. inż. Andrzej Grono – sekretarz,
- 3) prof. dr. hab. inż. Marek Kubale – członek,
- 4) prof. dr. hab. inż. Zdzisław Sikorski – członek,
- 5) dr. hab. inż. Mieczysław Ronkowski, prof. nadzw. PG – członek,
- 6) dr. inż. arch. Marek Stępa, wiceprezydent Miasta Gdyni – obserwator,

po zapoznaniu się z pracami dyplomowymi oraz po wysłuchaniu autorskich prezentacji, postanowiła nominować do Nagrody wszystkie zgłoszone na konkurs prace, uznając niezwykle wysoki poziom merytoryczny oraz edytorski tych prac. Jednocześnie w głosowaniu tajnym wyróżniono pracę pani mgr inż. Krystyny Gogulskiej, za którą Prezydent Miasta Gdyni, dr. Wojciech Szczurek, przyznał Jej Nagrodę im. Profesora Romualda Szczęsnego (fot. 2). Nagroda została wręczona przez Wiceprezydenta Miasta Gdyni Pana dr. inż. arch. Marka Stępę oraz Wiceprzewodniczącą Rady Miasta Gdyni Panią mec. Jolantę Roszczyniańską na Środowiskowej Inauguracji Roku Akademickiego 2002/2003 w Uczelniach Wyższych Trójmiasta, która odbyła się w dniu 1 paź-

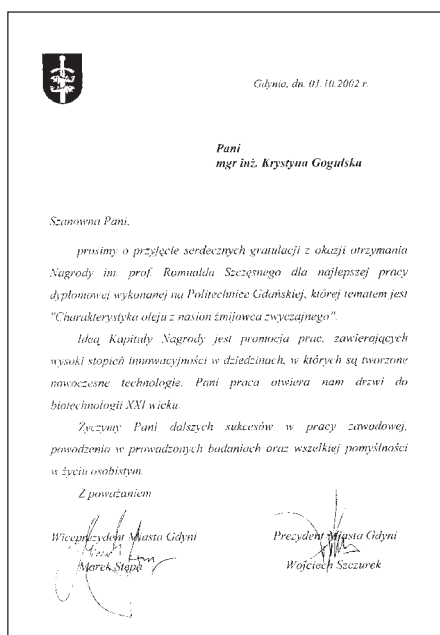
dziernika 2002 roku w Państwowej Operze Bałtyckiej w Gdańsku-Wrzeszczu, także z okazji Międzynarodowego Dnia Muzyki (fot. 1). Prezentację prac dyplomowych nominowanych do nagrody urządzono w hallu Gmachu Głównego Politechniki Gdańskiej oraz w Urzędzie Miasta Gdyni.

Mając na względzie:

- potrzebę zachowania pamięci Profesora Romualda Szczęsnego, który odszedł od nas na zawsze w pełni sił twórczych, pełniąc funkcję Dziekana Wydziału Elektrotechniki i Automatyki,
- promocję prężnie rozwijającego się miasta Gdyni, które otrzymało tegoroczną Nagrodę Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy, przyznawaną jednemu miastu na naszym kontynencie,
- a nade wszystko promocję dobrych, realizowanych przed regulaminowym terminem prac dyplomowych, których autorzy podejmują ciekawą i pożyteczną tematykę w zakresie nowoczesnych technologii,

już teraz szczerze zachęcam do udziału w kolejnych edycjach konkursu. Przy sposobności załączam regulamin Nagrody.

Andrzej Grono
Wydział Elektrotechniki i Automatyki

Fot. 2

Mając na względzie szczególne zasługi dla nauki i gospodarki Wybrzeża przedwcześnie zmarłego, zasłużonego dla Gdyni Romualda Szczęsnego, profesora Politechniki Gdańskiej, miasto Gdynia ustanawia doroczną Nagrodę im. Profesora Romualda Szczęsnego za najlepszą pracę dyplomową wykonaną w Politechnice Gdańskiej w zakresie nowoczesnych technologii.

Regulamin Nagrody

1. Nagrodę przyznaje Prezydent Miasta Gdyni, spośród prac nominowanych przez Kapitułę Nagrody.
 2. Kapitułę Nagrody powołuje Prezydent Miasta Gdyni, mianując na stałe:
 - Przewodniczącego Kapituły, którym jest dziekan Wydziału Elektrotechniki i Automatyki Politechniki Gdańskiej – Wydziału, na którym pracował zmarły profesor Romuald Szczęsny,
 - Sekretarza Kapituły, którym jest wskazany przez dziekana Wydziału Elektrotechniki i Automatyki profesor tego Wydziału.
 3. Rektor Politechniki Gdańskiej, na okres jednego roku, uzupełnia stały skład Kapituły, mianując członków Kapituły spośród profesorów wskazanych przez dziekanów wydziałów Politechniki Gdańskiej, których absolwenci kandydują do Nagrody.
 4. W pracach Kapituły – w charakterze obserwatora – bierze udział przedstawiciel Prezydenta Miasta Gdyni.
 5. Do Nagrody mogą być nominowane prace dyplomowe, które:
 - zostały obronione w regulaminowym terminie, jednak nie później niż do 15 lipca,
 - zostały ocenione na co najmniej bardzo dobrze,
 - zawierają wysoki stopień innowacyjności w dziedzinach, w których są tworzone nowoczesne technologie, a w szczególności w zakresie:
 - automatyki i robotyki,
 - biotechnologii,
 - elektroniki,
 - energoelektroniki,
 - informatyki,
 - niekonwencjonalnych źródeł energii,
 - ochrony środowiska.
 6. Członkami Kapituły nie mogą być opiekunowie prac dyplomowych nominowanych do Nagrody.
 7. Procedura postępowania kwalifikacyjnego:
 - w terminie do 15 czerwca Sekretarz Kapituły zwraca się do dziekanów z prośbą o nadsyłanie do 20 lipca wniosków zawierających uzasadnienia i
- opinie dotyczące prac dyplomowych oraz nazwiska proponowanych kandydatów na członków Kapituły;
- w terminie do 25 lipca Rektor Politechniki Gdańskiej mianuje członków Kapituły;
 - na pierwszy poniedziałek września wyznacza się posiedzenie Kapituły, w celu wyłonienia prac nominowanych do Nagrody. Pierwsza część posiedzenia jest publiczna. Na tym posiedzeniu kandydaci prezentują swoje prace z wykorzystaniem nowoczesnych środków przekazu. Podczas drugiej, niejawniej części posiedzenia, Kapituła nominuje do nagrody najwyżej 5 prac;
 - zebranie zwołuje Przewodniczący Kapituły, zawiadamiając wszystkie zainteresowane osoby z co najmniej 2-tygodniowym wyprzedzeniem. Decyzje Kapituły są podejmowane w głosowaniu tajnym i zapadają zwykłą większością głosów; w przypadku równej liczby głosów *za* i *przeciw*, decyduje głos Przewodniczącego Kapituły;
 - w terminie do 15 września nominowane prace są przedstawiane Prezydentowi Miasta Gdyni.
8. Decyzję o przyznaniu nagrody podejmuje Prezydent Miasta Gdyni w terminie do 25 września. Wśród prac dyplomowych równorzędnych merytorycznie są preferowane prace bardziej wpisujące się w działania Gdyni, realizowane w zakresie rozwoju nowoczesnych technologii. Autor (autorzy) pracy wyróżnionej otrzymuje (otrzymują) nagrodę pieniężną w wysokości 3.000 złotych oraz dyplom. Autorzy prac nominowanych otrzymują dyplomy.
 9. Nagrodę wręcza Prezydent Miasta Gdyni lub upoważniony przez Prezydenta przedstawiciel na Inauguracji Roku Akademickiego w Politechnice Gdańskiej.
 10. Prace nominowane do Nagrody – ze wskazaniem pracy wyróżnionej – są prezentowane na odpowiednich planszach w Urzędzie Miasta Gdyni oraz w Politechnice Gdańskiej. Miejsca i czas tych prezentacji określają kierownicy wymienionych jednostek.

POMÓŻMY BOGDANOWI!!!

Koło Parlamentarzysty Stowarzyszenia Absolwentów PG apeluje o pomoc w leczeniu **BOGDANA KASPRZYCKIEGO**, absolwenta naszej Alma Mater, którego działalność podczas studenckiego parlamentowania zasługuje na najwyższe uznanie.

Bogdana zmogła ciężka choroba. Już ponad trzy lata jego domem jest pokój w Wojewódzkim Szpitalu Zakaznym w Gdańsku. Potrzebna jest pomoc ludzi dobrej woli. Poprzednia akcja, przeprowadzana w latach 1999-2000 wśród członków Koła Parlamentarzysty SAPG, zaowocowała zebraniem środków finansowych, dzięki którym można było kupić aparaturę medyczną (w tym respirator z urządzeniami peryferyjnymi i lampę bioptronową), a także pokryć ponadstandardowe koszty hospitalizowania.

Koszt miesięcznego pobytu Bogdana przekracza znacznie kwotę 10 000 zł i z uwagi na znaną sytuację finansową służby zdrowia konieczna jest nasza pomoc.

Konta, na które można wpłacać darowizny:

- konto prywatne **Bogdan Kasprzycki BRE BANK SA O/ Gdańsk 11401065-01-315358-PLNCURR1 z adnotacją: „Darowizna”**
- konto Fundacji Jolanty Kwaśniewskiej „Porozumienie bez barier” ul. Krakowskie Przedmieście 48/50 00-071 Warszawa **Bank Handlowy SA I Oddział Warszawa 10301016-03474000 z adnotacją „Na leczenie Bogdana Kasprzyckiego”**

Więcej informacji można uzyskać od Ryszarda Markowskiego z Techno-Service, tel.: (58) 34 04 201 e-mail: r.markowski@technoservice.com.pl

**Prof. dr hab. inż. Michał MROZOWSKI, prof. zw. PG
z Wydziału Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki
Laureatem Nagrody Naukowej Miasta Gdańska
im. Jana Heweliusza za 2002 r.
w kategorii nauk ścisłych i przyrodniczych**

Zgodnie z dewizą „Czyny, nie słowa, Zniech świadczą o dokonaniach” tego gdańskiego astronoma, uczonego, po raz 15. wręczono Nagrody Naukowe Miasta Gdańska im. Jana Heweliusza. Za rok 2002 nagrodę otrzymali: prof. dr hab. Edmund Kotarski (UG), w kategorii nauk humanistycznych, i prof. dr hab. inż. Michał Mrozowski (PG), w kategorii nauk ścisłych i przyrodniczych. Uroczystość wręczenia nagród odbyła się 28 stycznia 2003 r. w Wielkiej Sali Wety Ratusza Głównego Miasta w Gdańsku.

W poprzednich edycjach Nagrodę tę otrzymali następujący profesorowie PG: prof. dr inż. Edward Borowski (za rok 1988), prof. dr hab. inż. Edmund Wittbrodt (za rok 1997), prof. dr hab. inż. Jacek Namieśnik (za rok 2001).

Profesor M. Mrozowski został nagrodzony za wybitne osiągnięcia w dziedzinie teorii elektromagnetyzmu i elektrodynamiki obliczeniowej, a zwłaszcza za opracowanie metod automatycznego projektowania urządzeń dla telefonii komórkowej i systemów bezprzewodowego dostępu do Internetu.

Profesor M. Mrozowski ma 43 lata, elektronik, pracuje w Katedrze Techniki Mikrofalowej i Telekomunikacji Optycznej na Wydziale Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki Politechniki Gdańskiej. Kolejne stopnie naukowe: doktora nauk technicznych (1990), a następnie doktora habilitowanego w zakresie elektroniki (1994) uzyskał na Wydziale Elektroniki Politechniki Gdańskiej. Tytuł profesora nauk technicznych otrzymał w

styczniu 2001 r. Na profesora zwyczajnego w Politechnice Gdańskiej został nominowany z dniem 1 stycznia 2003 r.

Profesor specjalizuje się w technice mikrofalowej, a zwłaszcza w teorii pola elektromagnetycznego oraz elektrodynamice obliczeniowej. W ramach badań teoretycznych zajmuje się wyjaśnianiem zjawisk związanych z obecnością pola elektromagnetycznego w różnych sytuacjach, z jakimi spotykają się konstruktorzy urządzeń i systemów elektronicznych, telekomunikacyjnych, medycznych oraz przemysłowych wysokiej częstotliwości. Drugi obszar jego badań (elektrodynamika obliczeniowa) obejmuje opracowanie szybkich i dokładnych metod komputerowego projektowania układów przeznaczonych dla współczesnych systemów telefonii komórkowej, bezprzewodowego dostępu do Internetu, telekomunikacji radiowej, satelitarnej i radiolokacji.

Odbył szereg staży naukowych w różnych krajach, m. in. w latach 1988-1989 przebywał na stażu naukowym w Londynie, a w roku 1996 na University of Victoria w Kanadzie w ramach Advanced Research Institute Fellowship. Był wielokrotnie zapraszany do prezentacji wyników swoich prac na uniwersytetach zagranicznych oraz w wiodących laboratoriach badawczych USA i Niemiec. Jest autorem dwóch monografii (1 w języku angielskim) i około 120 publikacji, z czego ponad 50 ukazało się w najważniejszych zagranicznych czasopismach naukowych. Przewodniczy polskiemu oddziałowi amerykańskiego stowarzyszenia inżynierów IEEE AES/AP/MTT. W 1990 został wybrany na członka Electromagnetics Academy, honorowej instytucji działającej przy słynnym Massachusetts Institute of Technology w Cambridge (USA), skupiającej najbardziej znanych w świecie i aktywnych badaczy zajmujących się teorią pola elektromagnetycznego. Jest też członkiem międzynarodowego komitetu ekspertów do spraw komputerowego projektowania układów elektronicznych wysokiej częstotliwości. Rezultaty badań profesora Mrozowskiego wykorzystywane są m.in. przez firmy prze-

mysłowe ze Szwajcarii, Izraela, Szwecji, Wielkiej Brytanii oraz Polski.

Za swoje osiągnięcia badawcze uzyskał wiele nagród i wyróżnień, m.in.: nagrodę zespołową Sekretarza Naukowego PAN (1987), nagrodę zespołową Ministra Edukacji Narodowej (1990), dwukrotnie nagrodę indywidualną Prezesa Rady Ministrów (1995, 1998), subsydlum profesorskie Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej (2001). Wypromował 6 doktorów (5 prac wyróżnionych, jedna nagrodzona Nagrodą Premiera), obecnie kieruje pracą 7 doktorantów. Dyplomanci prof. Mrozowskiego są zwycięzcami czterech kolejnych edycji konkursów na najlepsze w kraju prace magisterskie z dziedziny mikrofal.

Biuro Rektora.

Opracowano na podstawie informacji otrzymanych z Katedry Techniki Mikrofalowej i Telekomunikacji Optycznej WETI PG

Z teki poezji

Kocham cię życie...

Kocham cię, kocham życie,
Rankiem kocham i z wieczora,
Aż pisać nieprzyzwolicie,
Że każda dobra jest pora.

Kocham cię, kocham życie,
Przy mleku i przy kawie,
Kocham cię należycie,
W snach moich i na jawie.

Kocham cię, kocham życie,
W ciekawą wtopiony lekturę,
A nawet gdy piję skrycie,
Gdzieś wysokokową miksturę.

Kocham cię, kocham życie,
Zimą mroźną i wiosną,
Kiedy barwami obficie,
Malujesz przyszłość radosną.

Kocham cię, kocham życie,
Śercem całym i duszą,
Do nocach nie płacząc, nie szlocham,
Radości twe pięknie kuszą.

Kocham cię życie – po prostu,
Domiędzy ziemią a niebem,
Zanim skorzystam z mostu,
Do miejsca z innym chlebem.

*Marek Biedrzycki
Dział Współpracy z Zagranicą*

Ogólnopolska Sieć Biur Karier

Biuura Karier (Careers Services) jako jednostki organizacyjne wyższych uczelni już od kilkudziesięciu lat, w pojedynczych przypadkach od ponad stu lat, istnieją w Wielkiej Brytanii i Irlandii oraz Stanach Zjednoczonych, Kanadzie i Australii. W większości krajów Europy Zachodniej i kilku Europy Środkowej (Polska, Rumunia i Węgry) powstały w latach dziewięćdziesiątych. Liczebny rozwój tych instytucji związany jest ściśle z funkcjonowaniem uczelni wyższych w warunkach gospodarki rynkowej, w szczególności zaś ze sposobem pozyskiwania funduszy na ich działalność. Biura Karier świadczą usługi w zakresie wyboru drogi zawodowej dla osób z wyższym wykształceniem. Do zadań tego typu placówek należy poradnictwo zawodowe, gromadzenie ofert pracy, informacji o zawodach, pracodawcach i sytuacji na rynku pracy. Z ich pomocy korzystają przede wszystkim:

- studenci i absolwenci, którzy chcą uzyskać poradę zawodową i informację o rynku pracy,
- pracodawcy poszukujący najodpowiedniejszych kandydatów na praktyki i wolne miejsca pracy,
- wyższe uczelnie weryfikujące strukturę i programy kształcenia dzięki danym uzyskiwanym za pośrednictwem Biur Karier.

Biura Karier mają w większości podobny zakres i cele działania. Ich celem jest stymulowanie aktywności młodych, zmierzających do zdobywania interesującej pracy.

Stąd podstawowym zadaniem pracowników Biur Karier jest uświadomienie poszukującym pracy, że szukanie pracy też jest pracą. Nikt nie wykona jej lepiej, staranniej i z większym zaangażowaniem niż sam zainteresowany. Natomiast zadaniem pracowników Biur Karier jest pomoc w zwiększaniu skuteczności tych poszukiwań.

Pierwsze Biuro powstało w Polsce w 1993 roku. Jest to Biuro Zawodowej Promocji Studentów i Absolwentów Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Biuro to uczestniczyło w projekcie zakładania sieci Biur Karier na polskich uczelniach, realizowanym w ramach Tempus Phare Complementary Measures Grant 1996/1997.

W latach następnych powstawały kolejne Biura. W 1998 dziewięć najdłuższych działających Biur Karier stowarzyszyło się w Konwent Założycieli Ogólnopolskiej Sieci Biur

Karier. Zadaniem Konwentu jest między innymi pomoc w organizacji nowych Biur, czuwanie nad utrzymaniem wysokich standardów usług świadczonych przez Biura będące członkami sieci, popularyzacja form zawodowych promocji studentów, a także stałe wypracowanie skutecznych metod pomocy absolwentom w zakresie pozyskiwania pracy. W skład Konwentu Założycielskiego Ogólnopolskiej Sieci Biur Karier wchodzi:

- Biuro Karier Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,
- Biuro Karier Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie,
- Biuro Karier Akademii Ekonomicznej w Katowicach,
- Biuro Karier Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie,
- Biuro Karier Politechniki Świętokrzyskiej w Kielcach,
- Biuro Karier Politechniki Krakowskiej w Krakowie,
- Biuro Karier Politechniki Śląskiej w Gliwicach,
- Biuro Karier Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu,
- Biuro Karier Uniwersytetu Wrocławskiego i Politechniki Wrocławskiej we Wrocławiu.

Biura przystępujące do OSBK muszą spełniać określone standardy, takie jak:

- prowadzenie doradztwa zawodowego (indywidualnego i grupowego),
- dostarczanie informacji o rynku pracy i możliwościach podnoszenia kwalifikacji zawodowych,
- zbieranie, klasyfikowanie i udostępnianie ofert pracy, staży i praktyk zawodowych,
- prowadzenie bazy danych studentów zgłaszających się w celu znalezienia pracy,
- nawiązywanie i utrzymywanie kontaktów z pracodawcami,
- promowanie idei Biur Karier i przyczynianie się do powoływania Biur przy innych uczelniach,
- zatrudnianie pracowników etatowych,
- dysponowanie stałym, wydzielonym lokalem,
- prowadzenie działalności minimum 3 miesiące.

Biura Karier zrzeszone w Ogólnopolskiej Sieci Biur Karier zobowiązane są do:

- promocji idei Biur Karier,
- wymiany informacji, kontaktów i przyjacielskiej współpracy z innymi biurami należącymi do OSBK,
- uczestniczenia w spotkaniach Ogólnopolskiej Sieci Biur Karier,
- dostarczania 4 razy w roku materiałów do Biuletynu OSBK.

Na terenie naszego województwa istnieją trzy Biura Karier. Są to:

- Biuro Karier Studenckich Politechniki Gdańskiej
80-952 Gdańsk, ul. Narutowicza 11/12, Gmach Główny B, pokój 401,
tel/fax: (58) 347 28 84
e-mail: biuro.karier@pg.gda.pl
www.biuro.karier.pg.gda.pl
- Uniwersytet Gdański – Biuro Karier
80-952 Gdańsk, ul. Grunwaldzka 238a, Budynek KKNJO UG
tel.(58) 344 55 76, 344 44 35
www.biurokarier.univ.gda.pl
- Biuro Karier Wyższej Szkoły Bankowej w Gdańsku
80-822 Gdańsk, ul. Rzeźnicka 54/56, pokój 238, tel./fax: (58) 320 33 74
e-mail: praktyki@wsb.gda.pl
www.wsb.gda.pl

Do otwarcia swoich Biur przygotowują się Akademia Morska w Gdyni oraz Akademia Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku.

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej w grudniu 2002 r. przyznało 135 grantów na rozwój Biur Karier. Komisja konkursowa rozpatrzyła 201 wniosków nadesłanych przez wyższe uczelnie, organizacje działające na rzecz aktywizacji absolwentów szkół

W informatorium Biura Karier Studenckich

wyższych i organizacje studenckie z całej Polski. Pozytywnie rozpatrzono 135 wniosków, na podstawie których komisja konkursowa przyznała granty o łącznej wysokości 3 535 580 zł. Połowa wniosków (54,1 proc.), na które przyznano granty, dotyczyła utworzenia nowych Biur Karier.

Wśród pozytywnie ocenionych i zaakceptowanych projektów znalazł się również wniosek Biura Karier Studenckich Politechniki Gdańskiej. Projekt Biura Karier Studenckich naszej uczelni został oceniony bardzo wysoko i z łączną sumą punktów 88/100 uzyskał jeden z najwyższych grantów

w Polsce. Dotyczył on doposażenia w niezbędny sprzęt oraz szkolenia kadry Biura Karier Studenckich. Podstawowym celem w ramach niniejszego projektu jest zorganizowanie pracy Biura Karier na Politechnice Gdańskiej, ukierunkowanego rynkowo na efektywne wspomaganie poszukiwania zatrudnienia przez absolwentów uczelni, a także zacieśnienie współpracy z przemysłem i organizacjami samorządowymi w tym zakresie.

Zespół Biura Karier Studenckich PG tworzą następujący pracownicy:

- **kierownik Biura**
– mgr Alina Szablowska,
e-mail: aszablowska@pg.gda.pl
- doradca studentów
– mgr Iwona Szteler,
e-mail: szteler@pg.gda.pl
- doradca studentów
– mgr Justyna Cejrowska,
e-mail: cejrowska@pg.gda.pl

Justyna Cejrowska

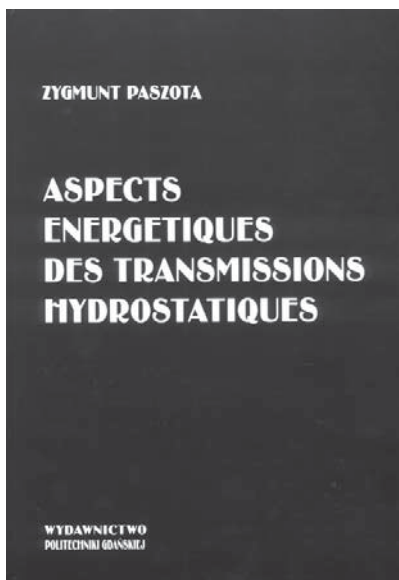
Alina Szablowska

Iwona Szteler

Biuro Karier Studenckich

fot. Maja Miloch

„ASPECTS ENERGETIQUES DES TRANSMISSIONS HYDROSTATIQUES”

W ostatnich dniach 2002 roku wydana została w Politechnice Gdańskiej monografia o dużym znaczeniu dla światowej mechaniki *ASPECTS ENERGETIQUES DES TRANSMISSIONS HYDROSTATIQUES* (Aspekty energetyczne przekładni hydrostatycznych). Autorem książki, ujmującej w sposób nowatorski i kompleksowy problem sprawności energetycznej maszyn hydraulicznych, a napisanej w języku francuskim, jest pracownik naukowy Politechniki Gdańskiej, dr hab. inż. Zygmunt Paszota.

W ciągu ostatnich dziesięcioleci wiedza teoretyczna o napędach hydrostatycznych rozwinęła się niezwykle żywo, znajdując zastosowanie praktyczne we wszystkich niemal działach gospodarki: przemyśle lotniczym (samoloty i rakiety), obrabiarkowym, ciężkich maszyn roboczych

(koparki, dźwigi, podnośniki, kombajny rolnicze, ciężkie traktory i maszyny górnicze) oraz w okrętownictwie (sownice, żurawie, wciągarki, rampy rufowe, furty statków np. typu ro-ro, pokrywy luków ładowni i wiele innych). Zalety, które decydują o stosowaniu tych napędów, to m.in. mniejsze gabaryty urządzeń w stosunku do uzyskiwanej mocy w porównaniu z np. silnikami elektrycznymi, czy też możliwość precyzyjnego sterowania (do tysięcznych części milimetra) położeniem elementu będącego obiektem oddziaływania. Nic więc dziwnego, że ta dziedzina wiedzy zyskała w całym świecie rangę odrębnej dyscypliny naukowej, co znajduje odzwierciedlenie w bogatym piśmiennictwie naukowo-technicznym. Jednakże w zakresie sprawności energetycznej układów¹⁾ hydraulicznych, stanowiącej jedno z ważnych kryteriów jakości tych układów, brak jest kompleksowych opracowań. Opublikowana właśnie praca profesora Paszoty wypełnia tę lukę i po raz pierwszy w krajowej i międzynarodowej literaturze technicznej opisuje i ujmuje w modelach matematycznych złożone tajniki sprawności układów hydrostatycznych. Zawiera ona przy tym wszelkie niezbędne wiadomości potrzebne do konstruowania i podnoszenia jakości technicznej napędów i układów hydraulicznych nowej generacji.

Co ciekawe, już w połowie lat 70., na zamówienie Centrum Techniki Okrętowej w Gdańsku, opracowano w Politechnice Gdańskiej wg koncepcji profesora Paszoty energooszczędny układ napędzający, za pomocą jednego zespołu pompowego, wiele urządzeń okrętowych. W 1978 roku układ ten został opatentowany, niestety z powo-

du braku dewiz, tylko na obszarze Polski. Zastosowane w nim rozwiązanie wykorzystali w 1981 roku Amerykanie w ciężkich traktorach rolniczych. Obecnie układ ten pod nazwą „load sensing” jest stosowany szeroko w światowej technice.

Opracowane na podstawie wyznaczonych przez profesora Paszotę zależności (modeli matematycznych) programy komputerowe umożliwiają określanie wpływu wielu czynników na sprawność energetyczną układów. Umożliwia to wykonanie symulacji zachowania się każdego z tych układów w całym zakresie jego pracy (tzn. określenie jego sprawności dla każdego parametru pracy układu i w każdym momencie pracy), a co za tym idzie pozwala zdecydować o sposobie konstrukcji układu, jego strukturze, czy znaleźć rozwiązanie energooszczędne.

W recenzjach podkreśla się wysoki poziom naukowy pracy przy jej jednoczesnych wybitnych walorach dydaktycznych; są także właściwe proporcje między podstawami teoretycznymi oraz niezbędną weryfikacją laboratoryjną, dającą wiedzę praktyczną, jaka jest potrzebna specjalistom.

Monografia profesora Paszoty, w pełni rozwiązując rozpatrywane zagadnienie, jest zarazem kompendium, jak i poszerzeniem obecnego stanu wiedzy w zakresie sprawności napędów i sterowań hydraulicznych.

Beata Orzażewska
Rzecznik Prasowy PG

1) Podstawowe elementy układu hydraulicznego to silnik i pompa; czynnikiem roboczym jest ciecz poddana ciśnieniu w przypadku napędów hydrostatycznych, lub wprawiona w ruch o dużej prędkości - w przypadku napędów hydrokinetycznych.

Mistrzostwa Małopolski w Taekwon-Do

Wieliczka 1.12.2002

Zawodnicy Akademickiego Klubu Taekwon-Do ze zdobytym pucharem

Przed zawodami instruktor Piotr Rybka zorganizował nam seminarium szkoleniowe, na które zaprosił mistrza Europy i aktualnego mistrza Polski – **Ryszarda Trzczińskiego** z Koszalina. Mistrz poprowadził trening i udzielił kilka cennych rad, jak uniknąć złamania nosa i jak skutecznie „nastukać” przeciwnikowi. Tak więc naładowani adrenaliną i pełni zapału wyjechaliśmy zaraz po treningu do Krakowa. Nasza gdańska brygada była całkiem zorganizowana. Oprócz zawodników w składzie: **Magdalena Trzeciakowska, Ewa Liżeńska, Wojciech Jabłonka, Sebastian Mazur, Marek Rohde, Paweł Procaj, Paweł Prokopczuk**, wyruszyli z nami: trener, psycholog, masażysta, skarbnik i fotograf.

Podczas nocnej podróży nastąpiło: wspólne spijanie oranżady, ciekawe rozmowy, wiercenie się w celu wyszukania wygodnej pozycji do snu i w końcu sen w objęciach, czyli ogólna integracja grupy.

Na miejsce dojechaliśmy nad ranem w sobotę i od razu udaliśmy się na śniadanie do baru, na jaki pozwoliła nam kieszeń studencka. Po posiłku dało się zauważyć różne reakcje przewodów pokarmowych. I tak nie do końca usatysfakcjonowani jajecznicą z czterech jajeczek, pojechaliśmy do Hotelu Studenckiego „Żaczek” Uniwersytetu Jagiellońskiego, gdzie mieliśmy zarezerwowanych kilka sympatycznych pokoi.

Oczywiście nietaktem byłoby nie odwiedzić krakowskiego Parku Wodnego w celach regeneracyjnych. Tam każdy szalenciec skończył z zakręconych zjeżdżalni, ściany wspi-

naczkowej, jakuzi, wzajemnego podtapiania czy też wyrzucania ponad wodę z elementami akrobatyki.

Potem zrelaksowani podeptaliśmy po znanych krakowskich ulicach, podziwialiśmy Wawel i stanęliśmy twarzą w twarz ze smokiem wawelskim, który nie odważył się dmuchnąć ogniem w naszych groźnych zawodników.

Wieczorem w hotelu na korytarzu ostаточно szlifowaliśmy układy obowiązkowe opracowane przez mistrzów Taekwondo, wzbudzając ogólne zainteresowanie reszty mieszkańców „Żaczka”. Po czym nasz wspaniałomyślny trener (**Piotr Rybka**) nakazał wszystkim zawodnikom udać się do łóżek w celu zregenerowania sił, a sam wyszedł odprowadzić modły w intencji walk i składać życzenia Andrzejom ☺.

W końcu nadszedł wielki dzień – 1.12.2002, Mistrzostwa Małopolski Taekwon-Do w Wieliczce. Rozpoczęcie odbyło się o 10:00 i wtedy mieliśmy okazję poznać naszych rywali z Częstochowy, Wieliczki, Krakowa i Jastrzębia Zdroju. Bardzo miłą niespodzianką był puchar dla naszego klubu „Udar”, którym zostaliśmy uhonorowani jako najambitniejsza grupa na zawodach. Został on wręczony nam przez organizatora Mistrzostw Mikołaja K. Kotowicza (prezes Krakowskiego Centrum Taekwondo). Po tak sympatycznym przywitaniu zaczęły się konkurencje w układach formalnych. Tu zawodnicy zaprezentowali układy odpowiednie dla swojego stopnia szkoleniowego, w których

harmonijnie połączyli wszystkie techniki obrony i ataku. Ci, którzy najlepiej wykonali sekwencję ruchów według ustalonego rytmu i diagramu, mieli dynamiczne ruchy, byli silnie skoncentrowani, mieli pewne kroki, stabilną postawę, znaleźli się na podium.

I tak z naszej grupy wspaniale spisali się:

- Magda Trzeciakowska – I miejsce, formy 6-5,
- Wojciech Jabłonka – II miejsce, formy powyżej I dan,
- Paweł Prokopczuk – III miejsce, formy 10-9 cup,
- Sebastian Mazur – II miejsce, formy 8-7 cup.

Następnie przyszedł czas na walki. Tu pierwszy raz walki odbyły się parami (co dwa wściekle byki to nie jeden). Nasza jedyna para dziewczyn (Magda i Ewa) stoczyły pierwsze walki w swojej karierze sportowej. Pomimo niewielkiego doświadczenia, braku podziału na kategorie wagowe wśród kobiet, oraz posiadania tylko jednego ochraniacza na piersi (tu uśmiechamy się do sponsorów ☺), poradziły sobie całkiem nieźle, bo zajęły –

II m-ce w walkach przerywanych, III miejsce w walkach ciągłych (przegrały z posiadaczkami CZARNYCH pasów).

Trzy pary facetów z naszego zespołu wykazały się wspaniałą techniką. Byli odporni na ciosy, parli do przodu i dali niektórym popalić. A oto wywalczone miejsca:

- Sebastian Mazur, Wojciech Jabłonka: II miejsce w walkach przerywanych,
- Marek Rohde: II miejsce w walkach przerywanych, III miejsce w walkach ciągłych,
- Paweł Procaj, Paweł Prokopczuk: II miejsce w walkach przerywanych, III miejsce w walkach ciągłych.

Zawody trwały cały dzień, ale nasi sportowcy – pobudzeni chęcią unieszkodliwienia przeciwnika – nie czuli zmęczenia. Podsumowując: zdobyliśmy szesnaście miejsc na podium.

Wieczorem dumni i weseli pojechaliśmy do Krakowa, gdzie wsiedliśmy do pociągu zmierzającego do Gdańska. Po męczącej podróży, w poniedziałek poszliśmy znowu na zajęcia (lub nie ☺).

Serdecznie dziękujemy Panom Dziekanom Wydziału EiA – prof. dr hab. inż. Pawłowi Zimmemu i Wydziału ETI – prof. dr hab. inż. Henrykowi Krawczykowi za pomoc w zorganizowaniu wyjazdu.

*Ewa Liżeńska
Wydział Chemiczny
fot. Łukasz Rohde*

Serdecznie zapraszamy na stronę klubową:
www.taekwondo.pg.gda.pl